

5251 den 3die Deb. af Lovforsl. indel. i alm. Best. om Udbetaling af Pension til dem, der af den selv betalte Tid, de kunde arbejde, sparede Noget, der kunde tjene til Understøttelse for dem i den Tid, da de ifølge Alder og Svag- heds ikke kunde udføre samme Arbejde som tidligere. Ifølge Grundloven kunne vi ikke blive frie for denne Pensionering, Embedsmændene have en grundlovsmæssig Ret til Pension, men ved det foreliggende Forslag forekommer det mig, at der altid i det Mindste vil blive gjort et stort Skridt fremad, og derfor vil jeg meget tilraade, at vi for det Første vedtage Under- ændringsforslaget under Nr. 13, og dernæst vedtage Ministerens Forslag under Nr. 12 og forkaste Ændringsforslaget under Nr. 9. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 20 maa jeg udtale, at dette Ændringsforslag ikke synes mig at staae i fuldstændig Overensstemmelse med, hvad der ellers er udtalt i de paagjel- dende Paragrapher; disse gaae netop ud paa, at den Pension, som en Embedsmand faaer, naar han afflediges, har han tildeels selv erhvervet sig, og det forekommer mig da, at naar en Embedsmand afflediges, burde han mind- stens have Saameget, som han selv har indskudt. Lad være, at han sældes ved Dom, Grundene, hvorpaa en saadan Dom støtter sig, kan man ikke her undersøge, og jeg skal derfor ikke videre opholde mig derpaa. Det forekom- mer mig at være billigt, at han mister den Pension, der tilkommer ham af Staten, naar han afflediges ved Dom, men det forekommer mig ikke at være billigt, at han mister den Deel af Pensionen, som han selv har opsamlet.

Winther: Det forekommer mig dog, at ogsaa Pensionen har Embedsmanden selv erhvervet sig, man kan ikke sige, at en Embeds- mand faaer Pension, uden at han selv har erhvervet sig den. Naar han har erhvervet sig Ret til en Pension, og han kommer til at miste den i det Tilfælde, her er antydet, saa synes jeg, at man med den selvsamme Ret kan sige, at han ogsaa bør miste den anden Deel af sin Pension, som han heller ikke har erhvervet paa anden Maade end ved Hjælp af Statens Betaling for hans Tjeneste, han har tjent for begge Dele, og naar han

5252 om Embeds- og Bestillingsmands Pension, som skalt udbetales, kan ogsaa miste den Deel, som han selv har erhvervet sig, og det vil være et Bortkast, at man ikke ogsaa mister den anden Deel, som han selv har erhvervet sig. For min Betragtning er der ikke nogen Forskel paa den Ret, han har erhvervet sig til begge Dele, og jeg er overbevist om, at dersom dette Selvpensioneringssystem falder bort, saa ville Forningerne i det Hele taget blive nedsatte i Henhold dertil, og dette vil være et Bortkast, for at det Embedsmanden har opsamlet i Grunden ikke er andet end en Pension af samme Beskaffenhed som den, han ellers faaer ifølge Loven. Derfor finder jeg, at der kan være Grund til at vedtage For- slaget under Nr. 20. Forøvrigt har jeg alle- rede sagt, at det ikke er mig, der har op- fundet det, og det er ogsaa det, som jeg har sagt.

Wille: Det er Noget, der ikke blot er eiendommeligt for dette Forslag, men det hæn- der sig ganske almindeligt, at det er de Med- lemme, indbringer Forslaget, som ikke selv har op- fundet det. Det er ikke uden en vis Und- seelse, jeg tager Ordet i denne Sag, thi det synes mig, at den hele Forhandling, og jeg kan ogsaa tilføje Talvirigheden af Tingets Medlemmer, tilstrækkeligt vidner om, at denne Lov har mistet det der altid er den kraftigste og bedste Spørre til at bringe enhver til at gjøre sit Bedste for at uggjennemføre sine An- skuelser, nemlig Troen paa, at den har en virkelig praktisk Fremtid, for sig, og at den derne Sædvaner kan komme ud, og blive gjæl- dende Lov. Jeg kan ikke andet end paa ny fremhæve, hvad jeg ved en tidligere Lov yt- trede, at det er til væsentlig Glæde for vore Behandlinger, naar vi føre Lovene frem til visse, tilsyneladende afsluttede Standpunkter, uden at de dog virkelig kunne komme igjær- nem, thi det faaer da ofte Udseende af, at det foreliggende Afgjørelsen og Tilfjendegivelser, som dog i ingen Henseende kunne antages at være virkelige Udtryk af, hvad Forsamlingen mener derom. Jeg er s. Gr. i dette Tilfælde meget tvivlsom om, hvorvidt den Forsamling, der her er tilstede, og deltager i Afstemnin- gen, vil opretholde den Hovedbeslutning, den tog ved forrige Behandling, nemlig det nye